

Νεολογισμοί γύρω από το εθνικό φαινόμενο

Στέφανος Α. Κουμανούδης, *Συναγωγή Νέων Λέξεων υπό των λογίων πλασθεισών από της αλώσεως μέχρι των καθ' ημάς χρόνων*, Αθήναι 1900, δύο τόμοι σ. 324-27 (Ανατύπωση: προλεγόμενα Κ. Θ. Δημαρά, Ερμής, Αθήνα 1980)

Σεπτ. 91. — Παλιγ. 1 Οκτ. 91. — "Αστυ 21-2 Μαρτ. 93. — "Ατλαντ. 5 Σεπτ. 96. έθελοντολόγοις οι έννι Αγγλίας (κατά τούς χριστιανούς ξενοδόχους.) "Ελληνης έννι Ακρ. 5 Νο. 92.

έθελοντεισμός, δ. Σ.Δ. Κ. Ιν Φιλοπάτριδι 1 Σεπτ. 56.

έθελοντολόγοι, ή. Εύρωπ. Ιραν.

έθελοντοράφρονες, οι. Ακρ. 5 Ιαν. 99. έθελοντρονομιούχοι, οι (;) Ακρ. 30 Απρ. 92.

έθελοντοχαλί, ή. Χρ. Περ. 15.

έθελοντρεαχος, 2. Σκαρλ. Γκίκας.

έθελοντρητος, 2. (κακόν.) Ι. Ισ. Σκυλ.

έθελοντραγής, 2. (λερεον.) Α. Τ. Ρ. Ψαχ. 66.

"έθελοντρφρων, ή έθελοντρφρων μας συγχωρεῖται νά ονομασθή ή Γαλλιστι prude (κατά τό έθελοντρφρων, ή έποκρινόμενος τόν υψηφόν.)" Αδ. Κορ. έννι "Υλη Γαλλογραικ. λεξ.

έθελοντροπία, ή. Χρ. Αν. Παρμ. έννι Ηανδ. 58. — Θ. Φιλογατζ. έννι Βύρωνι 76.

έθελοντροδικ, δ. Γορδ. έννι Ακρ. 20 Φεβ. 94.

έθελοντρολατρεία, ή. Λυδρ. Λασκαρ. 94.

έθελοντρολατρικός, 3. (θρησκεία.) Ακρ. 17 Φεβρ. 90.

έθελοντρολόγια, ή. Στ. Ράδος, τόν 64 ώς λεξιν τού Π. Αραβαντινού αναφέρει.

έθελοντρολογικός, 3. (σημασία.) Σ. Η. Λάμπρ. έννι Βεστ. 3 Ιουλ. 94.

έθελοντρολογική, ή. Λυδρ. Λασκαρ. 94. έθελοντροτικός, 3. (κννοια.) Ακρ. 2 Ιουλ. 93.

έθελοντροτάξια, ή. Ελ. κώδ.—Σπ. Ζαμπ. —Χεισαλ. 65. — Α. Τ. Ρ. Ψαχ. 66. — N. Κοντ. λ. 89. — Λγ. Βλ. λ. 97. — Πρωτ. 11 Νο. 98.

έθελοντροτία, ή. Ιω. Κ. Καρπούρ. 78. — Δ. Ηατσόπ. 86. — N. Κοντ. λ. 89. — Κίρι. Μιγαλιθ. 91. — Λγ. Βλ. λ. 97.

έθελοντροτικός, 3. (υπάκιλισις. φρασεολογία. φιλορρόνησις. λύγοι. δικαίωμα.) Ακρ. 5 Απρ. 87 καὶ 7 Ιουν. 88 καὶ 3 Οκτ. 89 καὶ 16 Μαρτ. 96 καὶ 8 Μαρτ. 98.

έθελοντροτικώς, "Λατου 18 Ιουλ. 93. — Ηιμοτυπικότατα. ιπερθετ. ιπιφέηματος. Ακρ. 2 Σεπτ. 94.

έθελοντροτητος, 2. έθελοντρογικός, 3. (δράσις.) "Ελληνης έννι Λγ. 21 Ιουν. 98.

έθελοντρογικός, δ. Η. Π. Γρατσιάτ. — Υπ. έννι οις Λεξ. τ. άρχ. δ έννι α γ ύ σ.

έθελοντροληγής, δ. 'Ακρ. 7 Απρ. 90
έθελοντρομοισθης, ή. Δαν. Φιλίπ.
έθελοντροπότολος, οι. «'Εφ.» 5 Απρ. 89. — Ακρ. 20 Μαρτ. 96.
έθελοντροιν, το. 'Αγ. Πολυκ. — Π. Χιώτ. — N. I. Σαρ. 71. — Γ. Διαμαντιώπ. 73. — Ηλ. 'Ωρολ.

* έθελοντροχης, δ. — 'Η λεξ. είναι παλαιδ. 'Από πολλού δὲ χρόνου, θως εύθυνη μετά την δλωσιν, συνήθεια έγινε νά όνομαζηται οντεις δ οικονεικός εν Κοστόπολει πατριάρχης. Ούτως ίδιας δ απαγχονισθεις τόφ 1821 Γρηγορίος δ Ε. ὕπ' δλλων τε καὶ ίπο τού Σ. Γ. Τερτούτη τόφ 1853 καὶ τού Αχιλ. Παράρσου ώνομασθη. Περιεργος δὲ διπωσούν καὶ ή συνεζεγμένη όνομασια έθναρχης τού Γ. έννους (τών Ρωμαϊσην δηλ. τού κατά Τούρκους Ούρον λ μιλλέτι.) ήν πλεονάκις ανέγνων καὶ τελευταίον έννι 'Εφ. τόφ 28 Οκτ. 91. "Ετι έθνάρχα τού γένους ή γραφει τις κατά κλητ. πτνσ. καὶ πρός τον Θ. Π. Δ. "Ιδε Πρωταν 2 Απρ. 95. "Ισως δὲ καὶ δλλοι πρότερον πρωτοσατησαντες έν τη πολιτεια τη Έλληνική απεκλήθησαν ούτως, όπερ ήμει διέλαθεν.

έθελοντροπαλλικοι, ή Κορδονικοι, οι. Ακρ. 24 Απρ. 92.

έθελοντροχης, 3. "Εφ. 1 Σεπτ. 88. — Ακρ. 6 Ματου 92. — Ήν Ήστ. έφ. 23 Λύγ. 96 ή γραφη: έθναρχη οικια ή τού Θ. Η. Δ. έν δηθ Ζηγνων.

έθελοντροχηνα Δελιγιάννου, ή. Ι. Συντρης 92.

έθελοντροχησα, ή. Αλ. Σωτει. — Χ. Ηαρη: 47. — Ι. Α. Μαυροχορδ. 49. — Πρακτική γερουσιας Ηλ. 57. — Σ. Κ. Οικ. 66.

— Κ. Ν. Σάρ. 67. — Λγ. Βλ. λ. 97.

έθελοντροχησιν τό. Σπ. Ν. Βατιλ. 69.

έθελοντροχης, δ. Ηερ. Καλαθ. 78. — Στ. Ειν. 88. — "Λατυ 29 - 30 Νο. 91.

έθελοντροχης, 3. (φσμα.) Ν. Τιμ. Βαύλγ. 48.

έθελοντροχης, 3. "Εφ. 27 Μαρτ. 90.

έθελοντροχησιν, το. "Εφ. 27 Μαρτ. 90. — Κάπας ήν Ημιρύ. Ακρ. 7 Ιουν. 98.

έθελοντροχησος, δ. Α. Τ. Ρ. Ψαχ. 45.

έθελοντροχησης, δ. Η. Ι. Ηερ. Καρπιάτ.

πρός άποφυγήν της συγγύσεως, ητις θά προέκυπτεν έκτης χρήσεως τού τε λευτα (ου, έγοντος, ως δήλων τοις πάσι, την δλλην κυριατέρων έννοιαν της έθνικοτητος, πατριότητος. Ο αύτος ήγραψατε τη λέξει ούτω κατ τό 1874 έν τοις Νεοελληνικοίς του.

έθνικιστα, οι τα τού ίδου Ηγυπτ. ίδιωτα τού βιου μάλιστα τηροῦντες. Α. Μ. Βλαστ. 40. Ηερι τῶν Χιων την δλλη. ταύτην γραφει ή Βλ. μετά τῶν έν παρενθέσει: αδει μοι συγγωρηθή ή λέξις. "

έθνικοαναρχικός, 3. 'Ακρ. 29 Απρ. 92.

έθνικογράφος, δ. (Στέφανος δηλ. ο Βυζάντιος.) Κ. Σ. Κόντος. — Σπ. Κ. Κοντογ. 90. — Πρβλ. έθνικο λόγος

έθνικιδδοτος ήγραμμενος μοναστηρου έν Σάμω. 'Ακρ. 24 Λύγ. 98.

έθνικοενηλησιαστικός, 3. (πράγματα.)

"Εφ. 30 Ματου 89. — "Αστυ 17 Ιαν.

96. — Πρβλ. έθνεκκλησιαστικός.

έθνικοθρησκευτικός, 3. (κανηγυρις

κτ.) "Εφ. 14 Λύγ. 88. — Νεα έφ. 6 Λύγ. 91. — Λ. Π. Πετρόπ. έν Ακρ. 25 Ματου 94.

έθνικοιδιθητος, 2. (γη.άγροι κτημα.)

Έφ. Κυβ.

έθνικολόγος, δ. (Στέφανος δηλ. ο Βυζάντιος.) Κ. Σ. Κόντος. — Σπ. Κ. Κοντογ. 90.

έθνικοτοίησις, ή τό ποιειν τι ή μεταβάλλειν εις έθνικον. Σ. Λ. Κ. 90. — 'Ακρ. 9 Απρ. 92 καὶ 6 Λύγ. 94. — Πρβλ. έθνοποιησις καὶ την ίκει σημείωσιν.

έθνικοποιησις, 2. 'Ακρ. 9 Απρ. 92.

έθνικοπολιτική Έλλας. » 'Αγιλ. Λιβεντης. 65.

έθνικότης, ή. Γαλ. πατριότητος. 'Ελ. κιδ. — 'Αν Πολυκ. 36. — Λεξ. νομοτηγν. 40. — Σκαρλ. λ. 56. — Γ. Α. Ίδιλ. — Ήν. Σωτει. — Η. Καλλιγ. — Ν. I. Σαρ. 46. — Σ. Λ. Κ. — Ηαπαρβηγήν. — Η. Χιώτ. — Μ. Δήμ. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Λγ. Βλ. λ. 97.

=έθνογραφησ. Γρ. Γ. Ηαπαδόπ. 45.

— Κ. Λσ. — Α. Τ. Ρ. Ψαχ. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Λγ. Βλ. λ. 97.

=έθνογραφησ. δ. 'ΑΟ. Χριστό. 33. — Στ. Σιαθόπ. 54. — Ηλ. Σκορδ. 60. — 'Αρ. Κυπρ. 67.

έθνοδάνεια, τα. 'Αναφέρει την λέξ. δ. Κ. Λσ. ή τοις Σωτειοις του.

έθνοδιδδοκαλος, δ. Κ. Λσ. — Ανατ. Κ. Ηαννηπ. ή Ηανδ. 1 Φεβρ. 69.

έθνοδικασιον, το. 'Αναφέρει την λέξ. δ. Κ. Λσ. ή τοις Σωτειοις του.

έθνοδικεια, ή. Η. Ηερ. Καρπιάτ.

έθνοδικησιν, δ. 'Η. Ηερ. Καρπιάτ.

έθνοδικησης, δ. 'Η. Ηερ. Καρπιάτ.

πεινός, άποφυγήν της συγγύσεως, ητις θά προέκυπτεν έκτης χρήσεως τού τε λευτα (ου, έγοντος, ως δήλων τοις πάσι, την δλλην κυριατέρων έννοιαν της έθνικοτητος, πατριότητος. Ο αύτος ήγραψατε τη λέξει ούτω κατ τό 1874 έν τοις Νεοελληνικοίς του.

έθνοδισαστίσα, ή πολις τού Κωνσταντίνου. Η. Σούτ. — Οι πρό τού Σωύτσου προίδησαν μόνον μέγρι τού βασιλέας της Βασιλέως.

έθνοδισαστίσα, 2. Α. Μ. Βλαστ. 40. Ηερι τῶν Χιων την δλλη. ταύτην γραφει ή Βλ. μετά τῶν έν παρενθέσει: αδει μοι συγγωρηθή ή λέξις. "

έθνοδισαστίσα, 3. 'Ακρ. 29 Απρ. 92.

έθνοδισαστίσα, δ. (Στέφανος δηλ. ο Βυζάντιος.) Κ. Σ. Κόντος. — Σπ. Κ. Κοντογ. 90. — Πρβλ. έθνικο λόγος

έθνοδιδδοτος ήγραμμενος μοναστηρου έν Σάμω. 'Ακρ. 24 Λύγ. 98.

έθνοδισαστίσα, 3. (πράγματα.)

"Εφ. 30 Ματου 89. — "Αστυ 17 Ιαν.

96. — Πρβλ. έθνεκκλησιαστικός.

έθνοδισαστίσα, 3. (κανηγυρις

κτ.) "Εφ. 14 Λύγ. 88. — Νεα έφ. 6 Λύγ. 91. — Λ. Π. Πετρόπ. έν Ακρ. 25 Ματου 94.

έθνοδισαστίσα, 2. (γη.άγροι κτημα.)

Έφ. Κυβ.

έθνοδισαστίσα, δ. (Στέφανος δηλ. ο Βυζάντιος.) Κ. Σ. Κόντος. — Σπ. Κ. Κοντογ. 90.

έθνοδισαστίσα, 2. 'Ακρ. 9 Απρ. 92.

έθνοδισαστίσα, 3. (πράγματα.)

"Εφ. 30 Ματου 89. — "Αστυ 17 Ιαν.

96. — Πρβλ. έθνεκκλησιαστικός.

έθνοδισαστίσα, 3. (κανηγυρις

κτ.) "Εφ. 14 Λύγ. 88. — Νεα έφ. 6 Λύγ. 91. — Λ. Π. Πετρόπ. έν Ακρ. 25 Ματου 94.

έθνοδισαστίσα, 2. (γη.άγροι κτημα.)

Έφ. Κυβ.

έθνοδισαστίσα, δ. (Στέφανος δηλ. ο Βυζάντιος.) Κ. Σ. Κόντος. — Σπ. Κ. Κοντογ. 90.

Εθνοδέξαστος, 2. Ἀχρ. 10 Ιαν. 86.
Εθνοδομία, ἡ. Ἀχρ. 14 Οκτ. 90.
Εθνοεικηλησιαστικός, 3. Αἰών.
Εθνοέμπορος οἱ παλαιοὶ Ῥωμαῖοι. Π. Σοῦτσ.—Πρβλ. ἐθνε μπορικός καὶ ἐθνεμπόριον.
Εθνοευλόγητος, 2. Γ. Ἀναστασόπ. ἐν Ἀχρ. 22 Μαΐου 92.
Εθνοζωτικός, 3. (ζήτημα.) Ἀχρ. 15 Ιαν. 94.
Εθνοιθύντορες, οἱ. Βῆτας ἐν "Αστει 15 Φεβρ. 96.
Εθνοκατάρατος, 2. Προκήρυγμα Ἐλλην. στόλου. 21.—Ἀλ. Σοῦτσ. 32.—Ἄγ. Βλ. λ. 71.—Ν. Κοντ. λ. 89.
Εθνοκλητός, 2. Χ. Παρπ. 52.
Εθνοκλητανες, οἱ. Ἐστ. ἑφ. 11 No. 95.
Εθνοκράτης, δ. Π. Σοῦτσ. 63.—Ὑπάρχει ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. τὸ ἐθνοκράτωρ.
Εθνοκρατία, ἡ. ὄν. ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν Ἀθηναῖς τῷ 1846.
Εθνοκρατικός, 3. (χάρτης γεωγραφικός.) Κ. Παπαρ'.
Εθνοκτησία, ἡ. «Παλαιολόγος ἐν τῷ μυθιστορήματι «ὁ ζωγράφος».

Εθνοκτούλα, ἡ. Ὁμηρος 74.
Εθνοκτονικός, 3. (διαθέσεις.) Ἀχρ. 26 Ιουλ. 90.
Εθνοκτόνος, 2. Σ. Α. Κ. 45.—Ιω. Τυπάλδ. 56.—Ἀρ. Βαλαωρ.—Δ. Ι. Μαυροφρ.—Ν. Κατραμ.—Π. Τριανταφυλλίδ. 70.
Εθνολατρικός, 3. (τιμαλ.) Π. Χιώτ. 49.
Εθνόλεθρος, 2. Νικηφ. Γλυκᾶς ἐν Ἀναπλάσει 1 Φεβρ. 92.
Εθνολέγειρα, ἡ.
Εθνολετήρ, δ. Ιω. Κ. Καμπούρ. 78.—Ἀνέγνων δὲ ἐν «Ἐφ.» 4 Μαΐου 90 τὴνδε τὴν φράσιν· «ἐν τῷ ἐθνολέτηρι ἔργῳ» ἀκριῶν οὐτως ἔχουσαν. Ποῦ δὲ κατανήσουμεν!
=Εθνολογία, ἡ. Στ. Σταθοπ. 54.—Σπ. Ζαρμ. 59—Δ. Πετρούλ. 61.—Ἄγ. Βλ. λ. 71.
Εθνολογικοῖστορικός, 3. (λύγοι.)
=Εθνολογικός, 3. Φιλ. Ιω. - Στ. Σταθοπ. 50.—Νέα Πανδ. 57.—Δ. Ι. Μαυροφρ.—Ν. Κοντ. λ. 89.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.
Εθνολογικῶς, Λεξ. νομοτεγν. 40.—Ν. Δραγ. 64.—Κ. Παπαρ'. 65.—Ν. Κοντ. λ. 89.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.
Εθνολόγος, δ. Στ. Σταθοπ. 54.—Σπ.

Ζαμπ. 59.—Δ. Ι. Μαυροφρ. 62.—Δ. Πετρούλ. 67.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.
Εθνομάρτυς, δ. Οὗτως καλεῖται συνήθως δ' Ῥήγας Βελεστινλής, οὗτι καὶ πατριάρχης Κοστολεως Γρηγόριος δ' Εος. Ὡνόμασαν δὲ τινες καὶ ἄλλους. Ἀρ. Βαλαωρ.—Ἀχρ. 2 Δεκ. 90.—Ἐστ. ἑφ. 30 Ιαν. 95.
Εθνομεταναστάσεις, αἱ. Δαν. Φιλιπ.
Εθνομήτωρ χώρα. Ἀλ. Σοῦτσ.
Εθνομιξία, ἡ. Κ. Ἀσ. 58.
Εθνομίσητος, 2.
Εθνοοικονομικὴ κρίσις, ἡ. Στ. Σέν. ἐν Βρετ. ἀστ. 4. Φεβρ. 92.
Εθνοπαιδαγωγικός, 3. (ἰδίαι.) Ἀχρ. 5 Απρ. 95.
Εθνοπανελλήγιον κόμμα, τὸ. «Ἐφ.» 19 Ιουλ. 91.
Εθνοπανήγυρις, ἡ. Σπ. Ζαμπέλ.
Εθνοπαραστάται, οἱ. Ν. Σπηλ. 26.
Εθνοπατέρες, οἱ. Ἀχρ. 7 Φεβρ. 92 καὶ 10 Απρ. 95. Ἐν δὲ φύλωι τῆς 27 Ιαν. 94 ἔγραφη «ἐθνο-» ἢ κρατ απάτερες.
Εθνοπλαστικός, 3. (δύναμις. Ἐργον. ἐνέργεια.) Ἡλ. Ὀρολογ. 83.—Γ. Ἀντωνόπ. 81.—Δ. Θερ. 89.—Κ. Παλαμ. 93.
Εθνοπληθής, 2. Στ. Σταθοπ. 54.
Εθνοποίησις, ἡ τοῦ ἐδάφους (ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Σκωτίᾳ καὶ Ἰαπωνίᾳ.) «εθνοποίησις τῆς βασιλείας ἐν Ἐλλάδι.» Ἀχρ. 22 Αύγ. καὶ 14 Οκτ. 86.—Φ. Β. ἐν Ἀχρ. 29 Φεβρ. 96. Παράξενος λέξις. Καλλιών ἡ ἐθνικοποίησις.
Εθνοποιός, 2. (δύναμις τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων.) Γ. Μιστρ. 72.—Κ. Ν. Ράδος. 90.—Π. Γρατσιάτ. ἐν Ἀναπλάσει 15 No. 91.—Ν. Καζάζ. ἐν "Αστει 16-7 Δεκ. 91.
Εθνοπολιτειογραφικός, 3. (σχέσεις.) Λν. Πολυζ. 59.
Εθνοπρεπής, 2. Γ. Ἀντωνόπ. 81.—Σχρπ. 20 Φεβρ. 94.—Λατο 30 No. 96.
Εθνοπρεβόλητος, 2. Ἐπιθεώρ. 20 Μαΐου 93.—Λατο 29 Οκτ. 96.
Εθνοπροσεθνής, 2. (δίκαιον.) Φιλ. Ιω. Ἀνέκαθεν ὥστὲ παιγνιώδης ἡγησεν εἰς τὰ διά μου ἡ νέα αὐτῇ λέξις· καὶ δὲν ἐπεκράτησε δά, καθὼς οὔτε τὸ ἀλληλευθὲς οὔτε ἐθνοδίκαιον, (ἀπερὶ ἵδε ἐν τῇ Συναγωγῇ ταύτῃ,) ἀλλὰ τὸ διεθνές καὶ τὸ δίκαιον τῷ διεθνές καὶ τὸ δικαιοντῷ.
Εθνοσαρκοῦσθαι. «νὰ ἐθνοσαρκωθῇ στημάτι. Ἀχρ. 7 Ιαν. 94.

Εθνόσημον, τό. Γαλ. cocarde. Σχαρλ. 56.—Ν. Κοντ. λ. 89.—Ἄγ. Βλ. λ. 97. Ὄτε πρῶτον τῇ 15 Μαρτ. 1822 διὰ διατάγματος τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἐλλάδος ἐσυστήθη, ὡνομάσθη ἐκ θνιτού σημεῖον».
Εθνοστεφάνωτος, 2. Ἀχρ. 7 No. 86.
Εθνοστρατεία, ἡ. Εθνοφυλακή. Ἐλ. κώδ. 35.
Εθνοστυγής, 2. Κ. Οίχ. 37.—Ιάχ. Ρ. Ραγκ.
Εθνοσυνέλευσις, ἡ. Ἐφ. Μαρχιδῶν Πούλιου 793.—Ἀλ. Σοῦτσ. 31.—Ἀθηνᾶ, 13 Φεβρ. 32.—Κ. Λαζ. 58.—Ν. Κοντ. λ. 89.
Εθνοσυνέλευσισταῖ, οἱ θέλοντες σύγχλησιν ἐθνοσυνέλευσεως. «Ἀστυ 16-7 Απρ. 93.—Πρβλ. τὸ ἔξις.
Εθνοσυνελευτικός, 3. (άτμοσφαιρά.) Γ. Σ. Φραγκούδ. ἐν "Αστει 21 Ιουλ. 97.
Εθνοσυνελευτικόι, οἱ θέλοντες σύγχλησιν ἐθνοσυνέλευσεως. Ἀχρ. 20 Ιαν. 95 καὶ 17 Ιουν. 97.
Εθνοσυνεργάτης, δ. Ἀχρ. 4 No. 90.—Κακόζηλος μοὶ φαίνεται ἡ λέξι.
Εθνοσύνοδος, ἡ. (=έθνοσυνέλευσις.) Ἀ-Οηγά 13 Φεβρ. 32.—Σγ. Λεβ. λ. 61.
Εθνοσύφωσ, 3. Στ. Σέν. ἐν Βρ. ἀστ. 4 Φεβρ. 92. Ὁρθότερον οὐκ ἔγραφετο ἐθνο-σύφωσ, κατὰ τὰ παλαιὰ λαοσσόδος καὶ νησόδος.
Εθνοσώτειρα, ἡ. Γ. Α. Στρειφτήμπολ. 84.—Γ. Ἀναστασόπ. 92.
Εθνοσωτήρ, δ. Ιω. Κ. Καμπούρ. 78.
Εθνοσωτηρία, ἡ. «Ἐφ.» 6 Φεβρ. 95.
Εθνοτελής, 2. (ἴστη, [κατὰ τὸ δημοτικόι.]) Α. Ρ. Ραγκ. 60.—Ἀχρ. 3 Οκτ. 89.
Εθνότευκτος, 2. Χ. Παρπ. 43.
Εθνότης, ἡ. Γαλ. nationalité. Σπ. Ζαμπ. 57.—Ἀν. Πολυζ. 59.—Δ. Ι. Μαυροφρ. 61.—Κ. Παπαρ'. —Π. Τριανταφυλ. 70.—Ἀρ. Βαλαωρ.—Ἀ. Μάμ. 81.—Ν. Κοντ. λ. 89.—Π. Καρολ. ἐν Ἀχρ. 25 Σεπτ. 95.—Ἄγ. Βλ. λ. 97. Ἐφέζη ἡ λέξι ὑπὸ Β(εργαρδάκη) ἐν Πανδ. 15 Μαΐου 61.
Εθνοτοποία ἡ ἐν τῇ βιομηγανικῇ κινήσει. Α. Σ. ἐν Ἀχρ. 13 Μαΐου 95.
Εθνοφάγος, 2. Ἀχρ. 27 Ιουλ. 90 καὶ 23 Οκτ. 97.
Εθνοφθόρος, 2. Ε. Α. Σιρ. 50.—Κ. Λαζ. 56.—Σπ. Τρικούπ. 60.—Δ. Ι. Μαυροφρ.
Εθνοφιλελεύθερος οἱ ἐν τῷ Γερμανικῷ Κοινοβουλίῳ. Ἀχρ. 26 Ιαν. καὶ 2 Μαΐου 93.
Εθνοφιλής, 2. Χ. Παρπ. 52.—Σ. Κ. Οίχ. 63.—Νέα έφ. 27 Φεβρ. 97.—Πρβλ. τὸ ἔξις.
Εθνοφίλητος, 2. Ν. Δραγ. 79.—Α. Π. Κερ. 84.
Εθνοφιλόσοφος, δ. ἐθνικὸς εἰδωλολάτρης φιλόσοφος. Π. Χιώτ. 58.
«**Εθνοφρονολογικώτερον** ἐτόνισεν δεῖνα τοῦτο.» Ἀχρ. 22 Ιαν. 95.
Εθνοφρόνωσ. Π. Χιώτ. 87.
Εθνοφρούρος, δ. Ν. Κοντ. λ. 89.
Εθνοφρούρα, ἡ. Ἐλ. κώδ. —Ἀν. Πολυζ. —Περ. Ἀργυρόπ. —Ν. Κοντ. λ. 89.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.—Ἀστυ 24 No. 98.
Εθνοφυλακή, ἡ. ἐθνοστρατεία, ἡ. Ἐλ. κώδ. —Λεξ. νομοτεγν. 40.—Ἄγ. Βλ. 68.—Πρβλ. τὸ ἀνωτέρω καὶ τὰ ἐθνοστρατεία καὶ ἐθνοφυλακή.
* **Εθνοφύλακ**, δ. Σχαρλ. λ. 56—Α. Ν. Γιάν. λ. —Ἐφ. —Τὸ πάλαι ἡ λέξι εἰχε σημασίαν τὴν τοῦ ἐνικοῦ.
Εθνοφυλακία, ἡ. Γαλ. l'institution de la garde nationale. Π. Λαζαράς 34.—Δὲ ἔχεται ἵσως ἡ λέξις πλειστερον.
Εθνοφυλετισμός ὁ τῆς Βουλγαρ κῆς ἐκχλησίας, ὡς ἀπὸ τοῦ 1860 περίου ἐνεφανίσθη. Ἀν. Δ. Κυρ. 72.—Π. Καρολίδ. ἐν ἔγχυλα. λ. 92.—Ἐρωτᾶ δ' ἔγω, πρὸς τὶ τὰ δύο οὐνος καὶ φυλὴν ἐν τῇ λέξι; Πρβλ. καὶ φυλετισμός.
«**Εθνοχημῆτ** ἀλλοιωσιτῆς Μαχεδονίας.» Ἀχρ. 6. Οκτ. 88.
Εθνωνυμία, ἡ. Ἀχρ.
Εθνωφέλεια, ἡ. Σπ. Ζαμπέλ. 59.
Εθνωφελέστερον, ἐπιρρηματικῶς. Δ. Ν. Βερ. 67—Θυνωφελῆς. Δ. Θερ. 89.—Ἀχρ. 25 Ιουν. 92.
Εθνωφελής, 2. Πρακτικὴ φιλεκπατευτ. Εταιρίας 49.—Σ. Α. Κ. 49.—Χ. Παρπ. 52.—Σπ. Τριπούλ. —Ἐδομ ἐν τίλει τούτων τῶν ἀπὸ τοῦ οὐνος συνότιων ἡ παραγώγων λέξειν ἃς σημειωθῆ, οἵτι τοισῦται ἐν τοῖς Λεξικοῖς τῆς αρχαίας γλωτσῆς ὑπάρχουσιν μόνον δὲ εκ ατρεῖς, ἐν ταύτῃ δὲ τῇ Συναγωγῇ ἀνεγράφησαν νέαι, ὡν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ηττον ἡσθανθήμεν τὴν χρείαν καὶ τὰς ἐπλάσαμεν ἡ ἐδυνεύθημεν παρὰ τῶν Φράγκων, ἔχατον εἰχοσιεννεύτα. Παρέχει βέβαια καὶ τοῦτο νύξιν σκέψεων εἰς τὸν φιλοσοφοῦντα περὶ τὰς ἐκφάνσεις τῆς ιστορίας κατὰ τὰς διαφόρους εποχὰς τῶν θυνῶν.